

КНИЖКА ПЪРВА

1941 — 1941

ГОДИНА XXXVII

ЧУДНОТО МОМИЧЕ

Вървишъ въ оженати нивя,
момиче златокосо,
и пѣстра китка отъ цвѣтя
на кждритѣ си носишъ.

Прибиратъ златна зимнина
работнитѣ стопани
и пълнятъ здравитѣ кола
съ най-хубаво имане.

Ти даде тая благодать
на всѣка родна нива,
затуй стопанитѣ шептятъ:
— Девойко, да си жива!

Ще разцвѣтятъ като звезди
есенни минзухари,
ще почнатъ чудни веселби
край пълнитѣ хамбари.

Коя си ти, що ни дари
съ богатства тѣй чудесни?
О, зная, ти девойко, си
благословена есень!

Богданъ Овесянинъ

